

cument escrit en què figura el nom de Maçanet, datat l'any 919. Està en llatí i correspon a la venda que fa una dona anomenada Emo, filla de Sisegud, a la comtessa Garsenda, vídua del comte de Barcelona Guifré II, d'un territori que queda definit com «la meitat de la vall de Llagostera». Com expliquen els historiadors, en aquells temps els pobles de l'interior (Maçanet, Llagostera i altres) arribaven fins al mar. Llagostera incloïa Tossa, que després va ser possessió de l'abat de Ripoll. Maçanet incloïa Vidreres, Lloret i Sils. Lloret es va separar de Maçanet el 1001, i el document que la separació va originar, atès que esmenta la unitat de la qual Lloret se segregava, va servir per celebrar el mil·lenari de Maçanet. Posteriorment, però, s'han trobat més documents, i alguns de més antics, com aquest del 919 que ara ha servit per celebrar la commemoració dels mil cent anys.

>> *L'alcaldesa de Maçanet de la Selva, Natàlia Figueras, saluda el president de la Generalitat, Quim Torra, durant la celebració dels mil cent anys del primer document escrit sobre Maçanet. (Autoria: RUBÈN GARSÍ)*

Santa Coloma de Farners: centenari d'un centre docent | L'Escola Sant Salvador, una de les institucions més carismàtiques de la ciutat i que està instal·lada en una zona ben cèntrica, es prepara ja, un cop iniciat el curs escolar, per celebrar degudament els cent anys de la seva existència, una efemèride que tindrà lloc aquest any 2020. En aquest sentit, ja es dissenyen actes que implicaran autoritats, professors, pares i alumnes perquè tothom participi en la festa commemorativa. Per si no n'hi hagués prou, coincideix amb els cinc-cents anys del naixement del patró del centre, Sant Salvador d'Horta, colomenc il·lustre (Salvador Pladevall i Bien). El tret de sortida de les celebracions, si totes les previsions es compleixen, és el mes de gener de 2020.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM

Dos anys sense l'Oriol | El desembre del 2019 va fer dos anys que el Museu Cerdà va perdre el seu director. Oriol Mercadal Fernández ens deixà prematurament després d'haver dedicat vint-i-cinc anys a aquest projecte. Des de llavors, la plaça de director del Museu Cerdà és buida. I si bé és cert que les circumstàncies excepcionals del traspàs del seu director feien comprensible l'espera, ara la vacant esdevé preocupant, ja que l'Ajuntament de Puigcerdà segueix prenent decisions sobre diferents instal·lacions que es volen dur a terme sense disposar d'un pla de treball actualitzat. El Museu Cerdà mereix un projecte museogràfic concret i actualitzat als nous temps. Els museus estan en evolució constant i el Museu Cerdà no pot quedar-se enrere. Les TIC han d'entrar al recinte, però també és des del museu mateix que cal trencar els murs i gestar projectes fora de l'edifici, conjugant educació i oci amb la presència de recursos 2.0 que avui en dia hi són inexistents. Cal dessacralitzar el museu i dinamitzar-lo amb l'experimentació i la participació ciutadana. El Museu Cerdà mereix entrar en aquesta nova dècada per la porta gran.

Neix Òmnium Cerdanya | El 14 de juliol de l'any passat es va constituir la junta d'Òmnium Cerdanya. Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium, assistí a l'acte, en el qual s'escolliren els diferents càrrecs de l'entitat: Montserrat Vidal com a presidenta, Olga Farré com a secretària, Montserrat Villarro com a tesorera i Imaltzin Selva, Enric Quílez, Gael Piguillem, Josep M. Dolç, Simplicio João da Rocha i Sílvia Cassu com a vocals. Des de la presentació de la junta gestora ara fa un any i mig, Òmnium Cerdanya s'ha fet un lloc ferm en l'agenda comarcal gràcies a la realització d'esdeveniments arreu de la vall, com ara el primer sopar Vicent Andrés Estellés celebrat a la Cerdanya o l'acte de memòria dedicat al record dels vuitanta anys de l'exili republicà. Activitats, xerrades, col·loquis, caminades, commemoracions... Actes de tota mena i per a tots els públics. Òmnium Cerdanya

promet molt bones expectatives, així que caldrà seguir-ne atentament la programació per a aquest 2020.

>> *Taula rodona «Tot el que es va perdre», organitzada per Òmnium al Local Social d'Urtx, a Fontanals de Cerdanya, per parlar dels exilis del passat i del present.*

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

La galàxia Gutenberg resisteix | De la República de les Lletres. Aquest podria ben bé ser el títol que encapçalés aquesta crònica, ja que lletres i escriptors en són els protagonistes; una mostra prou fefaent de com l'anomenada galàxia Gutenberg es resisteix a ser abduïda per la digital. Les presentacions de diferents llibres que han tingut lloc al llarg dels mesos tardorals a la comarca ripollesa s'han dut a terme a les viles de Camprodon, Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Campdevàrol i Ogassa.

El dissabte 26 d'octubre a dos quarts de sis de la tarda i a les sales de Cal Marquès, a Camprodon, el jesuïta Josep Baquer i Sistach presentà el llibre *La parella humana: Anotacions per a una reflexió*, en el qual aborda un tema espinós per a una certa part del món catòlic, com és el de les relacions entre Església i homosexualitat.

El dia 8 de novembre, els murs del monestir de Santa Maria de Ripoll acolliren l'acte de presentació de la publicació *La portalada de Ripoll*, en què es recullen les ponències del primer simposi sobre la portalada ripollesa, que se celebrà el 2013 amb motiu del nomenament de Ripoll com a Capital de la Cultura Catalana. La conferència de presentació la dictà el conservador del Museu Episcopal de Vic, el doctor Marc Sureda, i l'acte fou presidit, en-

tre altres personalitats, pel bisbe de la diòcesi vigatana, Romà Casanova.

Com enfocar l'adolescència | El divendres 15 de novembre, la professora ripollesa Montserrat Jiménez i la pedagoga Eva Bach presentaren a la Biblioteca Lambert Mata un llibre guia titulat *Mares i pares* influencers, amb la pretensió de fer entendre als progenitors d'adolescents com cal enfocar aquesta difícil etapa i conviure-hi prou agradablement. Hi va participar el poeta i rapsode Xavier Ribero, el qual, al seu torn, el dia 23 presentà el poemari *Plecs i prou*, escrit amb la col·laboració del també veí de Ripoll Jordi Maideu. El dia 30 del mateix mes, la sala Abat Senjust de l'Ajuntament ripollès es va omplir de gom a gom per atendre la presentació del llibre *Ripoll 1979*. Joaquim Nadal va assistir a l'acte com a mestre de cerimònies, a més dels coautors de l'estudi.

El dissabte 16 i a la sala Abat Arnau de Vilalba del Palau de l'Abadia, la reconeguda escriptora Dory Sontheimer oficià una presentació doble a Sant Joan de les Abadesses, la corresponent als seus llibres *Les set caixes* i *La vuitena caixa*, que expliquen de manera colpidora i

entenedora les peripècies viscudes per familiars seus, d'origen jueu, per salvar la vida fugint del règim nazi de l'Alemanya hitleriana. El dissabte següent i a la mateixa sala, l'escriptora barcelonina Marta Segura i Cloquell presentà la seva primera novel·la, *Entre murs*, un magnífic relat ambientat a la Barcelona del darrer terç del segle XVIII.

>> Cartell de la presentació dels llibres de Dory Sontheimer a Sant Joan de les Abadesses.

Aforismes i narracions | I sense moure'ns de la vila de les abadeses però sí de local, ja que l'acte va tenir lloc al popular cafè El Centre, el dimarts 3 de desembre l'escriptor vigatà resident a Sant Joan, Joan Nan Orriols, presentà la seva darrera obra, *Homo vulgaris*, una curiosa publicació sobre aforismes i narracions curtes, bellament il·lustrades amb dibuixos en blanc i negre del mateix autor. Uns pocs dies després, el divendres 6, a l'auditori Jaume Nunó i Roca, situat al Palmàs, l'escriptor Jordi Castells i Sala presentà el seu llibre, *El pes de l'ànima*.

A Campdevàrol va tenir lloc una emotiva presentació a la sala polivalent del Centre Cívic La Confiança, la del poemari de Jaume Pujol dedicat a la memòria de la seva esposa, traspassada a les acaballes de 2017. Tots els beneficis de la publicació es van destinar a la Fundació Oncolliga.

A Ogassa, la petita població mironera del Ripollès, i en el marc de la Festa Major de Santa Bàrbara, Xavier Aulinas presentà la publicació en format llibre del recull fotogràfic *Ogassa i les seves cases*.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > CARMINA MUNTÉ

Visc a Anglaterra des de fa nou anys. A diferència de la majoria de catalans que viuen en aquest país, ni vaig marxar a la capital, ni hi anava a buscar feina després de la carrera, ni per aprendre anglès... Simplement vaig decidir viure l'experiència de treballar a l'estranger quan em va sortir l'oportunitat d'anar a la seu del centre d'R+D de la meua empresa al Regne Unit. El pla era passar-hi de dos a cinc anys i tornar. De seguida vaig veure que no seria així. Tant professionalment com personalment ha estat un canvi important, molt positiu. Professionalment, ha estat una millora substancial en la meua carrera: he optat a posicions de responsabilitat i m'he integrat en una manera de treballar molt oberta, transparent, en equip. Cada dia suposa un repte i això em motiva moltíssim. Personalment, he conegut moltíssima gent d'arreu, he obert la ment al món i he evolucionat com a persona. La gent del país m'ha acollit, he fet amics i em considero plenament integrada. A vegades em penso que m'he tor-

nat una mica anglesa... De fet, aviat (espero) n'obtindrà la nacionalitat.

Anglaterra és un país magnífic. Hi ha milers de racons fantàstics on perdre's i descobrir paisatges, la cultura, costums, tradicions... M'encanta trobar llocs i esdeveniments i ensenyar-los als que venen a veure'm (és fantàstic quan ve gent de casa de visita!). Això sí, l'hivern és llarg i gris, però la resta de l'any és una meravella. Encara ara tinc moltíssimes coses a la llista de visites pendants... i fa quasi deu anys que soc aquí!

M'he adonat que el que realment trobo a faltar és la família i els amics. La resta, poc importa: soc a dues hores en avió de casa i puc gaudir del sol, del menjar, de la terra i de totes les coses materials amb una freqüència que altres països no em permetrien. Perdre'm el dia a dia dels nebots i de la resta de la família es fa dur, i segurament serà la raó principal per plantejar-me tornar a casa. Perquè encara que passi vint anys a Anglaterra, casa és aquí, a Girona.